

milites equis et armis bellicis et victualibus et aliis rebus necessariis sine dilatione ad Veronam deberent accedere civitatem. Intelligens autem Maximianus de adventu eorum, colecta et coadunata universa gente sua apud Montem-Silicis¹ illis se obviam prebuit. Et dum sic per aliquos dies starent, quodam die Martis signis belli et vexillis et clangis ab utraque parte commotis prelium incipitur. Duravit namque² bellum a mane usque ad horam none, et tunc unus ab altero voluntarie secessit pari pugna. Cum autem sic starent, timentes amplius preliari, die Veneris venienti summo diluculo³ populares urbis Mediolani in expeditionem cum tubis sonantibus extensi magnoque triumpho intraverunt; unde Lombardi gaudio magno gavisii sunt. Similiter ea die Florixius, vir nobilis et potens, cum magna turba militum adiuvandi causa in castris Alexii intravit. Altera vero die tempestive armati et asclerati, et uterque exercitus adinvicem paulatim appropinquant, tubis

*f. 44^b. per partes sonantibus prelium incipitur; preliantur *insimul fortissime et iniquissime. Multi ab utraque parte sunt capti et vulnerati, et innumerabiles gladio et astarum verberibus interrepti, et quam plures vitam eorum sub pedibus equorum consumantes⁴. Videns autem Alexius suos in prelio deficere et fortissima hostium tela minime ferre posse, cum aliquibus viris prudentibus in medio prelii se posuerunt, volentes prelium dividere. Sed Lombardi tamquam viri summe audacie et bello docti, cognoscentes inimicos resistere non posse, magis ac magis insultum super eos viriliter facientes, inimicos ab omni parte expeditionis superabant et fugabant. Tandem cum vidissent Ungarienses resistere nec cum eis preliari posse, terga vertentes fugam petierunt; quos Lombardi insequentes amplius quatuor milibus illos persecuti fuerunt; multi quoque sunt interrepti et vulnerati, multi etiam capti et in carceribus reclusi. Recesserunt namque Ungarienses fugiendo per nemora et paludes, per loca deserta et inhabitata, tandem pervenerunt ad propria ingenti dolore et tristitia. Lombardi vero nimio gaudio et victoria magna ad proprias sunt reversi sedes. Stetit postea Maximianus in urbe Mediolani regens sapienter regnum Lombardorum; postea Lombardi prudentes steterunt et astuti, in bello valde tuti⁵. Reperitur enim in analibus libris Sibille repertis apud basilicam sancti Iohannis Laterrani⁶, quod⁷ prudentia virtutis et scientia primo ante Christi adventum fuit

*f. 44^c. *apud Grecos, secundo apud Romanos, post Christi adventum prima vice apud Gallos Transalpinos et Gallos Cisalpinos, secunda vice apud Teothonicos et in septentrionali plaga habitantes.

1) 'filicis' Hs. 2) 'naque' Hs. 3) 'dilicto' Hs. 4) Vgl. oben S. 262. 5) Vgl. oben S. 264. 6) Vgl. oben S. 316. 7) 'q' ('qui') Hs.